

[Christmas Møller.]

vil ikke nærmere ind paa, at jeg har sagt til over for den Tilstand, der hersker paa dette Omraade, som er den, at Regeringen har den Politik, at Handelsbalancen skal være i Orden, Betalingsbalancen skal være i Orden, samtidig med at man med Englandstraktaten som Begyndelse, hvorefter vi er æresforpligtet til at købe mest muligt i England, dynger den ene Traktat oven paa den anden, med det Resultat, at vi skal købe meget mere, end vi har Ret til at sælge. I en saadan Situation har man Lov til at sige til Regeringen og den højtærede Udenrigsminister paa den stiltfærdige Maade, hvorpaa det her er sagt af et Oppositionsparti: Skal vi ikke snart have Klarhed over, hvor det bærer hen her i Landet?

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Det konservative Parti var, saa vidt jeg forstod hans Udtalelser nu, paa et Punkt uenig med mig, idet han ikke i samme Grad som jeg kunde anerkende, at Aaret 1933 var bedre end Aaret 1932. Naa, det kan jo være, at man altid kan finde et eller andet Omraade, hvor Ubehagelighederne var større i 1933 end i 1932. Det er rigtigt, at ved Begyndelsen af 1933 tegnede det meget mørkt, men det er ogsaa rigtigt, at Danmarks Økonomi taget som Helhed var 1933 klækkeligt bedre end 1932, og jeg synes egentlig, at vi gjorde forstandigere i fra alle Partiers Side at glæde os derover i Stedet for at spille Bold med de forskellige Problemer, der staar i Forbindelse dermed.

Det ærede Medlem sagde saa noget om Kriseforliget og om, at jeg paa et eller andet Tidspunkt var „gaaet hjem“. Det er mig ikke klart, hvad det er, det ærede Medlem tænker paa i den Henseende. (*Christmas Møller:* Det var Natten mellem den 30. og 31. Januar). Ja, der indrømmer jeg, at jeg gik hjem, før Forhandlingen var forbi, fordi jeg ikke var saa rask, som det krævedes, hvis man skulde blive ved hele Natten igennem. Det er et Hensyn, som jeg tror det ærede Medlem vil være villig til at respektere, selv om han er i en saa ung Alder, at han ikke er udsat for noget lignende.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Offentligheden i gamle Dage og nu. Ja, jeg tror ikke, at noget Parti nogen Sinde har tænkt sig, at enhver Forhandling paa et forberedende Stadium kunde offentliggøres i sit fulde Omfang.

Saa siger det ærede Medlem i al Al-

mindelighed stadig dette, at vi skal gøre op, hvorledes vi staar. Det er meget smukt, og det har jeg ikke det allermindeste imod, og i det Øjeblik, det ærede Medlem vil præcisere, hvad han mener dermed, og stille bestemte Spørgsmaal, tror jeg, at det ærede Medlem vil kunne faa Svar. Naturligvis vil han stille Spørgsmaalene de Steder, hvor de naturligt kan besvares, og der skal da ikke være nogen som helst Vanskelighed derved. Jeg har understreget her med Hensyn til det Handelsforhold, hvori vi staar til England, at de naturlige Forventninger, som vi har vakt ved at tale derom, i fuldt Maal kan opfyldes, samtidig med at der tages rimeligt Hensyn til andre Lande. Det ærede Medlem var enig med mig i, at dette er sket hidtil, og jeg regner med, at det ogsaa skulde kunne ske i Fremtiden.

I øvrigt ønskede det ærede Medlem ligesom jeg, at vi skulde opretholde vor Samhandel med Tyskland. Det ærede Medlem brugte Vendingen, „udvide den“. Jeg erkender, at i dette Tilfælde skabes der intet Grundlag for en Udvidelse, gennem den Aftale, som her er truffet. Saa vidt gaar det ikke. Det, der er Tale om, er en Sikring, en Læggen Bund under vort Handelsforhold til Tyskland for en vis Tid.

Endelig understregede det ærede Medlem sin Enighed deri, at man ikke skulde tænke sig Muligheden af, at hele vor Handel byggedes paa Forholdet til en enkelt Magt, og jeg kan da i Virkeligheden med Tilfredshed understrege dette, at paa alle de virkelig afgørende Hovedpunkter, der foreligger, har det ærede Medlem givet fuld Tilslutning til de Synspunkter, der er fremført fra min Side. At han saa finder det fornødent at føre en hel Mængde Diskussion ud fra det Synspunkt, at Oppositionen ogsaa skal sige noget, og siger, at den opfører sig meget pænt, det skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod — jeg har ikke klaget, hverken over det ærede Medlem eller over Oppositionen i saa Henseende. Jeg tror, at Forholdene er saadan, at vi har Brug for at arbejde i Fællesskab med det Formaal at faa det bedst mulige ud af en Situation, som — det erkender vi alle — er i allerhøjeste Grad vanskelig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister behøver ikke at belære Tinget om, at 1933 i visse Henseender har været